

Til § 15.

Bestemmelserne, der afløser den gældende stempelløvs § 14, giver regler for, hvad der skal medregnes til det stempelpligtige vederlag.

Hovedreglen er, at der til det stempelpligtige vederlag skal medregnes såvel, hvad der skal tilsvares medkontrahenten, som hvad der skal tilsvares trediemand. Den gældende lovs undtagelsesfri regel om, at overtagne byrder og forpligtelser af privatretlig natur skal medregnes til vederlaget, har besværliggjort opgørelsen af det stempelpligtige vederlag, ikke mindst derved, at disse byrder og forpligtelser hyppigt ikke lyder på pengebeløb, således at en skønsmæssig værdiansættelse bliver påkrævet. For at lette og simplificere opgørelsen af vederlaget foreslås en række undtagelser fra reglen, jfr. de i stk. 2 som nr. 3-8 foreslåede bestemmelser, hvorved de skønsmæssige ansættelser i vidt omfang vil falde bort, og hvorefter der kan bortses fra byrder og forpligtelser, som efter deres karakter enten let kan give anledning til fejltagelser, eller som ikke kan spille nogen større rolle.

Ifølge nr. 1 i forslagets stk. 2 skal der ved opgørelsen af det stempelpligtige vederlag ses bort fra skatter og andre afgifter, som det ifølge lovgivningen påhviler erhververen at udrede til det offentlige. Hvis erhververens forpligtelse til at udrede skatter og afgifter ikke hviler på loven, men på kontraktmæssig vedtagelse, skal erhververens forpligtelse medregnes til vederlaget, jfr. forslagets § 47.

Angående forslagets stk. 2, nr. 5-6 kan anføres, at der efter disse bestemmelser også må kunne bortses fra rettigheder af aftægtsmæssig karakter, som en bortforpagter forbeholder sig eller andre i forpagtningskontrakten. Det er ikke tanken, at ordet aftægt skal fortolkes snævert. Bestemmelsen bør også kunne finde anvendelse, selv om den pågældende ejendom ikke er en egentlig landbrugsejendom.

Nr. 7 i stk. 2, tager sigte på egentlige anlægsbidrag. Det er en selvfølge, at bidrag, der har karakter af et vederlag for en løbende modydelse, ikke skal medregnes til vederlaget, men efter den foreslåede bestemmelse er man fritaget for at tage stilling til, hvorvidt bidraget er af den ene eller anden karakter.

Med hensyn til stk. 3 bemærkes, at der i tilfælde af, at de pågældende rettigheder m. v. kan forlanges afløst af en pengeydelse, ikke er nogen motivering for at holde dem udenfor opgørelsen af vederlaget, idet man i så fald kan regne med de fastsatte pengebeløb.

Til § 16.

Bestemmelserne svarer i det store og hele til den gældende stempelløvs § 16, stk. 1 og stk. 3, § 17 og § 18.

For så vidt en officiel værdiansættelse bliver nødvendig, skal denne efter de gældende regler foretages af vedkommende underøvrighed, hvis ansættelse lægges til grund for dokumentes stempelning, medmindre parterne lader den omstridte værdi fastsættes ved en lovlig taksationsforretning. Efter forslaget skal der kun foretages én officiel værdiansættelse, nemlig af mænd udmeldt af retten. Det må i øvrigt anses for en selvfølge, at stempelmyndigheden altid vil give parterne lejlighed til en forhandling om spørgsmålet, førend den foranlediger skønnsforretning afholdt, jfr. også ordene „om fornødent“ i stk. 2, l. punktum.

Til § 17.

Forslaget svarer til den gældende stempelløvs § 16, stk. 2.

Til §§ 18-19.

Bestemmelserne afløser den gældende stempelløvs § 15. Af hensyn til overskueligheden er reglerne for periodiske ydelser på henholdsvis ubestemt tid og bestemt tid optaget i hver sin paragraf.

Med hensyn til ydelser på ubestemt tid foreslås i § 18 alene den ændring i de gældende regler, at faktoren for ydelser tilsagt på anden ubestemt tid end livstid er forhøjet fra 5 til 10, det vil sige til samme faktor, som gælder for ydelser på ét liv, hvorved der opnås overensstemmelse med den tilsvarende regel i arveafgiftsloven.

Med hensyn til periodiske ydelser på bestemt tid findes der i den gældende lov kun den bestemmelse, at hvor en ydelse er tilsagt på bestemt tid over 25 år, skal vederlaget beregnes af årsydelsen gange 25. For andre tilfælde af ydelser på bestemt tid har man i praksis anvendt lovens hovedprincip om stempeling af det samlede vederlag, det vil sige, at man beregner stemplet af summen af de i alt tilsagte ydelser. Denne sidste regel er optaget i forslagets § 19, hvorimod man ikke har fundet tilstrækkelig anledning til at opretholde den gældende undtagelsesbestemmelse for ydelser på bestemt tid over 25 år. Bestemmelsen i forslagets § 19, stk. 2, er i overensstemmelse med den i praksis anlagte fortolkning af den gældende lovs § 15.

Stempelevsudvalget har foreslået en regel (udvalgets udkast § 16, stk. 3), hvorefter der også ved ydelser på bestemt tid skal være adgang til at beregne værdien efter statsanstaltens beregninger. En sådan beregning vil naturligvis altid give en